

הזאב הפיקח

הזהבים "אתם חכו כאן, בעוד אני אבחן אם מת הוא או חי ורק המשים עצמו כמת". אז, התגניב הזאב הפיקח אל קירבת האדם שנישאר שרוע על הקרקע, ומשך בגנבה במחבטו. בתגובה משר חזירה הברנש את המחבט.

בריצה מהירה נמלט הזאב וקרא: "לו הייתה מת, לא הייתה מושך במחבט כשניסיתי למשוך אותו מפה. תוכניתך ברורה לי. העמדת פני מת כדי להרוג אחד מאיתנו לארוחת הערב שלך".
קפץ ממקומו הגבר והטיל בכל כוחו את המחבט במלר הזאים, אך החטיא את מטרתו. הוא הביט

פעם אחת, לפני שנים רבות, יצאו תושבי עיירה אחת לחגוג בעיר. הם לקחו עמם סלים מלאים כל טוב, כדי שייהי להם מה לאכול. בבוא הצהרים הם הטיבו ליבם במאכלו הבשר שהביאו, ולא הותירו דבר לארוחת הערב.

"אני אשיג בשר טרי, נדליך מדורה ונצלח את הבשר" אמר אחד הגברים בחבורה.
הואלקח בידו מחבט והלך לשפט האגם, מקום אליו נהגו להגיע החיות להרחות צימאון. השתרע הגבר על האדמה, מחבטו בידו, שכב והעמיד פניו מת. כשהחלו להופיע החיות אל שפת האגם, הן הבחינו באדם השוכב ללא תנועה. במשך זמן מה עמדו ובחנו את המראה.
"נראה לי שברנש זה מנסה לסדר אותנו" אמר מלך

לעבר שאר החיים, אך אף אחת לא נותרה בטעו
הראיה. כולם ברחו הרחק משם.
חזר האדם אל חבריו ואמר: "ניסתי להביאبشر
טרוי בתחבולה לפני החיים, אך הזאב הפיקח
תיחבל טוב ממוני, ולא הצלחתи לtrap אַף חיה
אחות.